

Office of Agricultural Affairs
Royal Thai Embassy
Jakarta

ความเคลื่อนไหวด้าน การเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนธันวาคม 2566

ราคาอาหารปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2566 นาย Tauhid Ahmad ประธานบริหารสถาบันเพื่อการพัฒนาเศรษฐศาสตร์และการเงิน (Institute for Development of Economics and Finance: Indef) เปิดเผยว่า แนวโน้มราคาสินค้าอาหารพื้นฐานยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2567 สินค้าอาหารจะยังคงเป็นสาเหตุหลักของการเกิดภาวะเงินเฟ้อทั้งรายเดือนและรายปี และทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีรายได้ต่ำถึงปานกลางจะได้รับผลกระทบมากที่สุด ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2566 สินค้าอาหารพื้นฐาน 5 รายการ ได้แก่ ข้าว พริก (พริกแดงและพริกป่น) หอมแดง น้ำตาลทราย และไข่ไก่ จาก 11 รายการที่กำหนดให้เป็นสินค้าสำรองของรัฐบาลมีการปรับราคาเพิ่มขึ้น

จากข้อมูลราคาสินค้าอาหารสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency: Bapanas) ระบุว่า ราคาข้าวคุณภาพปานกลางในประเทศราคาเฉลี่ยสูงสุด ณ เดือนตุลาคม 2566 อยู่ที่ 13,210 รูเปียห์/กิโลกรัม ราคานี้สูงกว่าราคาขายปลีกสูงสุด (Highest retail price: HET) ที่รัฐบาลกำหนดตามกฎหมายที่อยู่ระหว่าง 10,900 - 11,800 รูเปียห์/กิโลกรัม สำหรับน้ำตาลทรายในประเทศราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 16,500 รูเปียห์/กิโลกรัม เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.7 และสูงกว่าราคาอ้างอิง (reference sales price: HAP) ในระดับผู้บริโภคร้อยละ 12.12 นอกจากนี้ ราคาพริกแดงและพริกป่นมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดือนกันยายน 2566 ในขณะที่ราคาหอมแดงและไข่ไก่ปรับตัวเพิ่มขึ้นในเดือนตุลาคม 2566 ซึ่งราคาพริกแดงและพริกป่นของประเทศ มีราคาเฉลี่ย ณ เดือนพฤศจิกายน 2566 อยู่ที่ 61,810 รูเปียห์/กิโลกรัม และ 75,340 รูเปียห์/กิโลกรัม ตามลำดับ โดยราคานี้สูงกว่าราคาอ้างอิง (HAP) ในระดับผู้บริโภคร้อยละ 37,000 - 55,000 รูเปียห์/กิโลกรัม และ 40,000 - 57,000 รูเปียห์/กิโลกรัม ตามลำดับ

การปรับเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าอาหารที่เกิดขึ้นบางส่วนมีสาเหตุมาจากต้นทุนวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่เพิ่มขึ้น และอิทธิพลจากสภาพภูมิอากาศที่ไม่ปกติทำให้ผลผลิตลดลง เช่น ข้าว หอมแดง พริก และน้ำตาล นอกจากนี้ คาดว่าราคาอาหารจะยังคงปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องไปจนถึงกลางปี 2567 เนื่องจากปัจจัยดังต่อไปนี้ ประการแรก ช่วงวันคริสต์มาสและวันขึ้นปีใหม่ จากผลการสำรวจผู้ประกอบการค้าปลีกของกระทรวงการค้าพบว่า ความต้องการสินค้าอาหารพื้นฐานในช่วงวันคริสต์มาสปี 2566 และวันขึ้นปีใหม่ปี 2567 จะเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 8.8 - 22.6 ประการที่ 2 การเลือกตั้งทั่วไปที่กำหนดจัดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 2567 จะกระตุ้นอุปสงค์ความต้องการและนำไปสู่ราคาและอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นดังเช่นกรณีการเลือกตั้งทั่วไปที่จัดขึ้นในเดือนเมษายนปี 2562 มีอัตราเงินเฟ้อสูงถึงร้อยละ 0.44 ต่อเดือน และร้อยละ 2.83 ต่อปี ประการที่ 3 ราคาข้าวมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นตามฤดูเพาะปลูกซึ่งจะเกิดขึ้นปีละ 2 ครั้ง คือช่วงฤดูเพาะปลูกที่ 1 เกี่ยวเกี่ยวช่วงเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ ในขณะที่ฤดูกาลที่ 2 เกี่ยวเกี่ยวช่วงเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม ซึ่งสำนักงานอาหารแห่งชาติคาดว่าในปี 2567 การเกี่ยวเกี่ยวจะล่าช้าออกไป โดยอาจอยู่ในช่วงเดือนมีนาคม - มิถุนายน เนื่องจากผลกระทบของเอลนีโญ และประการสุดท้าย ช่วงเดือนรอมฎอน (ถือศีลอด) และวันอีดิลฟิตรี (การฉลองละศีลอด) ที่จะเริ่มขึ้นในเดือนมีนาคมและเมษายน 2567 ซึ่งเมื่อเข้าสู่เดือนรอมฎอนจนถึงวันอีดิลฟิตรี สินค้าอาหารพื้นฐานบางรายการมักจะปรับตัวเพิ่มขึ้นส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น หากกำลังซื้อของประชาชนยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ อัตราเงินเฟ้อในช่วงดังกล่าวก็จะไม่สูงมากนัก

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 1 ธันวาคม 2566

รณว. เกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรในทุกหมู่บ้าน

เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2566 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้กล่าวในงานต้อนรับผู้ใหญ่บ้านจากสมาคมรัฐบาลหมู่บ้านอินโดนีเซีย (Association of Indonesian Village Governments: Apdesi) จ.สุลาเวสีไว้ว่า บทบาทของผู้ใหญ่บ้านมีความสำคัญมากในการสนับสนุนกิจกรรมทางการเกษตรของแต่ละภูมิภาค รวมถึงมีบทบาทในการช่วยเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยเทคโนโลยีและกลไกต่างๆ โดยเห็นว่าใน 1 จังหวัดควรมีกลุ่มเกษตรกรอย่างน้อย 1 กลุ่ม และจะดียิ่งขึ้นถ้ามี 1 กลุ่มเกษตรกรในแต่ละหมู่บ้านด้วย ซึ่งแนวทางดังกล่าวจะช่วยให้ในแต่ละภูมิภาคมีอาหารเพียงพอ ไม่จำเป็นต้องนำเข้าจากภูมิภาคอื่น

นอกจากนี้ รณว. เกษตร ยังเตือนว่า ภาคเกษตรกรรมกำลังเผชิญกับภัยคุกคามจากวิกฤตอาหารโลก กิ่งที่เกิดจากสภาพอากาศที่รุนแรงและภูมิรัฐศาสตร์โลกจากอุณหภูมิที่ร้อนขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีหลายประเทศหยุดการส่งออกข้าว เพราะต้องการให้มีความมั่นคงทางอาหารในประเทศของตน ดังนั้น จึงได้เชิญผู้ใหญ่บ้านจากสมาคมรัฐบาลหมู่บ้านอินโดนีเซีย จ.สุลาเวสีไว้ ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมซึ่งถือเป็นจุดแข็งของประเทศ รวมทั้งสร้างกลุ่มเกษตรกรระดับหมู่บ้าน เพื่อให้อินโดนีเซียสามารถพัฒนาและนำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้ต่อไป

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 5 ธันวาคม 2566

สมว. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ยืนยันขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลร้อยละ 30 ภายในปี 2588

เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2566 ในงานสัมมนานานาชาติ หัวข้อ "Toward Indonesia Marine Conservation" ณ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กรุงจาการ์ตา นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เน้นย้ำถึงการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลทั้งหมดของอินโดนีเซียให้ได้ร้อยละ 30 ภายในปี 2588 โดยความพยายามนี้เป็นส่วนหนึ่งของความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียที่จะมีส่วนร่วมสนับสนุนกรอบความหลากหลายทางชีวภาพระดับโลกคุนหมิง-มอนทรีออล (Kunming - Montreal Global Biodiversity Framework) ซึ่งตั้งเป้าหมายเพิ่มพื้นที่คุ้มครองร้อยละ 30 ของพื้นที่ทางทะเลทั่วโลกภายในปี 2573

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากเงื่อนไขของประเทศแล้ว อินโดนีเซียจะต้องใช้เวลาอย่างมากในการบรรลุเป้าหมายนี้ โดยวางแผนที่จะบรรลุเป้าหมายให้ได้ภายในปี 2588 นอกจากนี้ สมว. Trenggono เปิดเผยว่า มีความท้าทายมากมายในการบรรลุเป้าหมายนี้ ไม่เพียงแต่ในด้านการเงินและไม่ใช้ทางการเงินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผลกระทบเชิงบวกต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งการอนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลร้อยละ 30 นี้เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยเฉพาะพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลจะช่วยสนับสนุนการเพิ่มทรัพยากรสัตว์น้ำ ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และเพิ่มการผลิตก๊าซออกซิเจนจากท้องทะเล

ทั้งนี้ การอนุรักษ์พื้นที่ทางทะเล 100 เปอร์เซ็นต์อาจให้ประโยชน์เต็มที่ต่อสิ่งแวดล้อม แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นด้วย จึงควรมีการอนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลในระดับประนีประนอม อาทิ พื้นที่อนุรักษ์นอกประเทศจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน แต่อาจลดประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ปกป้องระบบนิเวศ ซึ่งการพิจารณาด้านนิเวศวิทยา สังคม เศรษฐกิจ และธรรมาภิบาลมีความสำคัญเป็นลำดับแรกก่อนการตัดสินใจวางแผน ออกแบบ และจัดการพื้นที่อนุรักษ์ของอินโดนีเซียสำหรับเป้าหมายในปัจจุบันและอนาคต

ซึ่ง สมว. Trenggono เชื่อว่าด้วยความร่วมมือและการสื่อสารกับผู้เชี่ยวชาญ องค์กร และพันธมิตรระดับชาติและนานาชาติแล้ว กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงจะสามารถเอาชนะความท้าทายในการสร้างสมดุลที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนในการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งความท้าทายของอินโดนีเซียในการบรรลุเป้าหมายระดับโลกและถือเป็นความท้าทายร่วมกันสำหรับทุกประเทศ

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 5 ธันวาคม 2566

รองประธานาธิบดีส่งเสริมการพัฒนาภาคเกษตรกรรม เพื่อตอบสนองผลการสำรวจสำมะโนประชากร

การสำรวจสำมะโนการเกษตรปี 2566 ระยะที่ 1 ที่ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Central Statistics Agency: BPS) จัดทำทุก 10 ปี และในปีนี้ได้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน - 31 กรกฎาคม 2566 จากผลการสำรวจสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายที่ภาคเกษตรกรรมต้องเผชิญนั้นรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากจำนวนธุรกิจและเกษตรกรในอินโดนีเซียที่ลดลง โดยหน่วยธุรกิจเกษตรในปี 2566 อยู่ที่ 29.36 ล้าน ลดลงจากร้อยละ 7.42 เมื่อเทียบกับข้อมูลในปี 2556 ที่อยู่ที่ 31.71 ล้านหน่วย

นอกจากนี้ เกษตรกรในอินโดนีเซียกำลังเผชิญกับปัญหาสูงวัย เกษตรกรมีอายุมากขึ้นในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา สัดส่วนของเกษตรกรที่บริหารธุรกิจการเกษตรรายบุคคลที่มีอายุ 55 - 64 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20.01 ในปี 2556 เป็นร้อยละ 23.3 ในปี 2566 สัดส่วนของเกษตรกรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.75 เป็นร้อยละ 16.15 ซึ่งแตกต่างจากจำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ (มิลเลนเนียล) ที่มีอายุ 19 - 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.93 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมดในอินโดนีเซีย

นาย Khudori นักวิเคราะห์ด้านการเกษตรกล่าวว่า ภาคเกษตรกรรมจำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ในแต่ละปีภาคส่วนนี้ยังคงประสบกับผลการดำเนินงานที่ลดลง แม้ว่าดุลการค้าสินค้าเกษตรยังเกินดุล แต่ส่วนเกินนี้มาจากภาคส่วนย่อยของการเพาะปลูกเท่านั้นสินค้าเกษตรหรือภาคส่วนย่อยอื่นๆ ยังคงประสบปัญหาการลดลงอย่างต่อเนื่อง หนึ่งในนั้นสะท้อนให้เห็นจากการนำเข้าอาหารทั้งมูลค่าและปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในขณะเดียวกัน นาย Ma'ruf Amin รองประธานาธิบดีได้เน้นย้ำว่า รัฐบาลยังคงสนับสนุนการพัฒนาภาคเกษตรกรรมด้วยโครงการต่างๆ หนึ่งในแนวทางคือการผลักดันโครงการเครื่องจักรกลการเกษตรที่เริ่มตั้งแต่การเพาะปลูกจนถึงขั้นตอนการเก็บเกี่ยว การใช้เครื่องจักรและเครื่องมือทางการเกษตรที่ทันสมัย จะช่วยทำให้กระบวนการผลิตเร็ว สามารถเก็บเกี่ยวได้ปีละสามครั้ง ส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ รัฐบาลยังคงส่งเสริมความหลากหลายทางการเกษตรอย่างต่อเนื่อง พืชที่ปลูกมีไม่เพียงข้าวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงพืชอาหารอื่นๆ เช่น ข้าวโพด สาบู่ และมันเทศ ตามอาหารหลักในแต่ละภูมิภาค ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดความขาดแคลนอดอยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีที่ดินขนาดใหญ่ รัฐบาลกำลังส่งเสริมโครงการขยายพื้นที่การเกษตร ซึ่งเป็นการช่วยเหลือความเสี่ยงการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์อื่นอีกด้วย

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 5 ธันวาคม 2566

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงรัฐวิสาหกิจ แต่งตั้งกรรมการผู้จัดการ BULOG คนใหม่

เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2566 ณ กรุงจาการ์ตา นาย Erick Thohir รัฐมนตรีว่าการกระทรวงรัฐวิสาหกิจ (Ministry of State Owned Enterprises: BUMN) ได้แต่งตั้งนาย Bayu Krisnamurthi ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ (Managing Director) หน่วยงาน BULOG แทนนาย Budi Waseso ที่ได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการของบริษัท PT Semen Indonesia (Persero) Tbk จำกัด ซึ่งการแต่งตั้งดังกล่าวเป็นไปตามกฎกระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงรัฐวิสาหกิจ ฉบับที่ SK-341/MBU/12/2023 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2566 ว่าด้วยการแต่งตั้ง และถอดถอนกรรมการบริหารของหน่วยงาน BULOG และในโอกาสเดียวกันนี้ รมว. Erick ได้แต่งตั้งผู้อำนวยการฝ่ายการเปลี่ยนแปลงและสถาบันสัมพันธ์ (Director of Transformation and Institutional Relations) เพิ่มขึ้น 1 ตำแหน่ง ดังนั้น องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหาร BULOG จะเพิ่มเป็น 6 คน ได้แก่ 1) กรรมการผู้จัดการ 2) ผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน 3) ผู้อำนวยการฝ่ายซัพพลายเชนและบริการสาธารณะ 4) ผู้อำนวยการฝ่ายธุรกิจ 5) ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ และ 6) ผู้อำนวยการฝ่ายการเปลี่ยนแปลงและสถาบันสัมพันธ์

นาย Bayu Krisnamurthi กล่าวว่า การได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการคนใหม่ของ BULOG ถือเป็นหน้าที่และเป็นความไว้วางใจจากรัฐบาลจึงต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาถึงจุดยืนของ BULOG ที่ทำหน้าที่ในการรักษาอธิปไตยทางอาหาร นอกจากนี้ นาย Bayu ได้กล่าวยกย่องความเป็นผู้นำของนาย Budi Waseso ที่สามารถนำหน่วยงาน BULOG ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบาก สร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร และสามารถปฏิบัติทุกภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลได้เป็นอย่างดี โดยหลังเสร็จสิ้นพิธี นาย Bayu ได้ประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารชุดเก่าและชุดใหม่ในทันที เพื่อหารือเกี่ยวกับขั้นตอนถัดไปของการดำเนินงานก่อนวันคริสต์มาส ปี 2566 และวันขึ้นปีใหม่ 2567 รวมถึงนโยบายอื่นๆ ที่ต้องเผชิญกับความซับซ้อนและความไม่แน่นอนระดับโลก

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ BULOG วันที่ 5 ธันวาคม 2566

รณว. เกษตร ยันปุ๋ยไม่ขาดแคลนในฤดูเพาะปลูกปี 2567

เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2567 ในงานรำลึกวันต่อต้านคอร์รัปชันโลกปี 2566 (World Anti - Corruption Day 2023 commemorative event) นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้กล่าวในหัวข้อ “การผนึกกำลังเพื่อจัดคอร์รัปชันสู่ความพอเพียงด้านอาหาร” (Synergizing to Eradicate Corruption Toward Food Self-Sufficiency) ว่ากระทรวงเกษตรตระหนักถึงความสำคัญของปุ๋ยสำหรับกิจกรรมการเพาะปลูกจึงได้มีการพิจารณาแก้ไขกฎข้อบังคับฉบับที่ 10/2022 ว่าด้วยวิธีการกำหนดราคาขายปลีกปุ๋ยอุดหนุนสูงสุดในภาคเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดขั้นตอนให้ง่ายขึ้นสำหรับเกษตรกรที่ต้องการซื้อปุ๋ยอุดหนุน การปรับแก้ไขรายละเอียดกฎข้อบังคับดังกล่าวจะช่วยให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงการบริการที่รวดเร็ว ใช้เพียงบัตรประจำตัวประชาชนเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องใช้บัตรประจำตัวเกษตรกร

นอกจากนี้ นาย Ali Jamil อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร (Directorate General of Agricultural Facilities and Infrastructure) กระทรวงเกษตร ได้ระบุว่า สถานที่สำหรับการซื้อปุ๋ยอุดหนุนในภูมิภาคนั้นจะต้องสอดคล้องกับข้อมูลที่ส่งผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐบาล ซึ่งเกษตรกรที่ลงทะเบียนขอรับการสนับสนุนปุ๋ยสามารถตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับทาง bersubsidi.pertanian.go.id จากข้อมูลบริษัท PT Pupuk Indonesia ซึ่งเป็นบริษัทโสดถึงปุ๋ยของรัฐบาล พบว่า มีการเตรียมปุ๋ยจำนวน 1.2 ล้านตัน ในคลังสินค้าที่ 1 เพื่อให้เกษตรกรเตรียมพร้อมสำหรับฤดูเพาะปลูกปี 2567 นี้

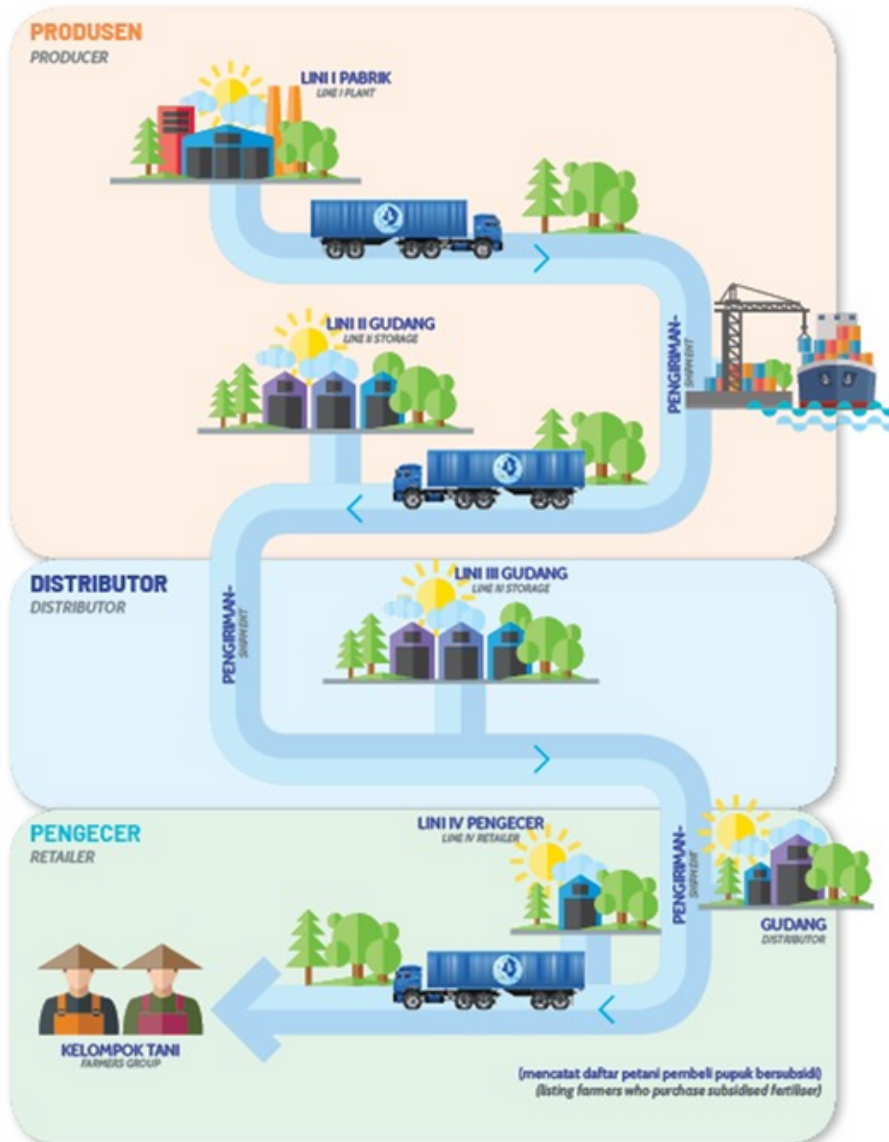
ที่มา : หนังสือพิมพ์ Antaranews วันที่ 6 ธันวาคม 2566

หมายเหตุ

รูปแบบการกระจายปุ๋ย (fertilizer distribution pattern) จากผู้ผลิตปุ๋ยถึงเกษตรกรดำเนินการผ่าน 4 คลังสินค้า ดังนี้

- คลังสินค้าที่ 1 เป็นสถานที่เก็บปุ๋ยของผู้ผลิตปุ๋ยหรือสถานที่ขนถ่ายและจัดเก็บปุ๋ยนำเข้าแล้วส่งไปยัง คลังสินค้าที่ 2
- คลังสินค้าที่ 2 เป็นคลังสินค้าเก็บปุ๋ยหรือหน่วยบรรจุปุ๋ยในระดับจังหวัดที่ผู้ผลิตเป็นเจ้าของแล้วจำหน่ายให้กับคลังสินค้าที่ 3
- คลังสินค้าที่ 3 เป็นคลังสินค้าเก็บปุ๋ยระดับเขตการปกครอง/เมือง ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายอย่างเป็นทางการเป็นเจ้าของเพื่อจำหน่ายไปยัง คลังสินค้าที่ 4
- คลังสินค้าที่ 4 เป็นพื้นที่จัดเก็บปุ๋ยขายปลีกอย่างเป็นทางการที่จำหน่ายปุ๋ยให้กับเกษตรกร

ข้อมูลเพิ่มเติม รูปแบบการจำหน่ายปุ๋ยจากผู้ผลิตปุ๋ยถึงเกษตรกร

นโยบายการลดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง ยังไม่พร้อมดำเนินการ

เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2566 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เปิดเผยในที่ประชุมประสานงานแห่งชาติเพื่อการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายในภาคกิจการทางทะเลและประมงว่า กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้ออกหนังสือเวียน เลขที่ B.1945/MEN-KP/XI/2023 ว่าด้วยการผ่อนปรนนโยบายในช่วงการเปลี่ยนผ่าน (Policy Relaxation During the Transition Period) สำหรับการดำเนินนโยบายการลดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมงได้มีการขยายระยะเวลาบังคับใช้ออกไปอีก 1 ปี เป็นวันที่ 1 มกราคม 2568 (เดิมกำหนดเริ่มบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2567) ซึ่งหนังสือเวียนฉบับดังกล่าวครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) การให้โควตาการทำประมง 2) รายได้ของรัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) สำหรับการโอนโควตาการทำประมงให้ผู้อื่น และ 3) รายได้ของรัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) สำหรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประมงที่ออกให้โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งในช่วงการผ่อนปรนนโยบายฯ ผู้ประกอบธุรกิจภาคการประมงและการขนส่งสัตว์น้ำที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประมงสามารถขอยื่นเปลี่ยนแปลงใบอนุญาตประกอบธุรกิจประมง (Business license: SIUP) ได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2566

สมว. Trenggono ยอมรับว่า การดำเนินนโยบายการลดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมงต้องใช้เวลาเตรียมความพร้อมเพิ่มอีก 1 ปี เนื่องจากขั้นตอนที่ดำเนินการจนถึงปัจจุบันถือว่ายังไม่สมบูรณ์ และเพื่อให้รัฐบาลได้มีเวลาเตรียมการสำหรับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซับซ้อน รวมถึงการบูรณาการระบบ โดยเฉพาะเทคโนโลยีการติดตั้งระบบติดตามเรือ (Vessel Monitoring System: VMS) สำหรับเรือประมงขนาดเล็กที่มีขนาดระวางต่ำกว่า 20 ตันกรอส ซึ่งรัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคและการติดตั้งระบบติดตามเรือให้ฟรี เพื่อให้สามารถติดตามตำแหน่งเรือได้แบบเรียลไทม์ผ่านดาวเทียม และหากเกิดปัญหาหรืออุบัติเหตุในทะเลก็สามารถประสานความร่วมมือกับสำนักงานความปลอดภัยทางทะเลแห่งอินโดนีเซีย กองทัพเรือ ตำรวจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ สำหรับกระแสการวิพากษ์วิจารณ์และการต่อต้านนโยบายฯ ดังกล่าวของกลุ่มชาวประมงรวมถึงองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร (Non-Governmental Organization: NGO) สมว. Trenggono ประเมินว่า เรื่องดังกล่าวเป็นกระแสที่เกิดขึ้นในวงกว้าง และได้ยื่นข้อเสนอให้ชุมชนประมงและผู้ประกอบธุรกิจประมงคำนึงถึงความสำคัญของทรัพยากรประมงในทะเลที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและนิเวศวิทยา

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Antara วันที่ 12 ธันวาคม 2566 และ Kontan วันที่ 13 ธันวาคม 2566

สมว. กระทรวงรัฐวิสาหกิจยีนยันBULOG แจกจ่ายข้าวช่วยเหลือสังคมกว่า 1.3 ล้านตัน

นาย Erick Thohir รัฐมนตรีว่าการกระทรวงรัฐวิสาหกิจ (Ministry of State Owned Enterprises: BUMN) ยืนยันว่าหน่วยงาน BULOG ได้แจกจ่ายข้าวสารจำนวน 10 กิโลกรัม ให้แก่ครัวเรือนผู้รับผลประโยชน์จากโครงการความช่วยเหลือด้านอาหาร (ข้าวสาร) จำนวน 21.35 ล้านครัวเรือน รวมข้าวสารทั้งหมด 1.3 ล้านตัน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 ธันวาคม 2566) เนื่องจากการผลิตข้าวในระดับเกษตรกรได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญทำให้ปริมาณผลผลิตลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ การกระจายความช่วยเหลือด้านอาหาร ในระยะที่ 2 ในช่วงเดือนกันยายน - พฤศจิกายน 2566 จำนวน 640,000 ตัน ซึ่งหมายความว่าหน่วยงาน BULOG จะแจกจ่ายข้าวสาร 210,000 กิโลกรัม/เดือน ในขณะที่เดียวกันแต่ละครัวเรือนที่ได้รับผลประโยชน์จะได้รับข้าวสาร จำนวน 10 กิโลกรัม/เดือน รวม 30 กิโลกรัม ซึ่งประธานาธิบดีโจโค วิโดโด ยืนยันว่าจะขยายเวลาดำเนินการโครงการความช่วยเหลือด้านอาหารต่อไป ในช่วงเดือนธันวาคม 2566 จนถึงเดือนมีนาคม 2567 การแจกจ่ายข้าวสารเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านอาหารถือเป็นโครงการที่สำคัญของรัฐบาล ช่วยลดความผันผวนของราคาข้าวที่เกิดจากปรากฏการณ์เอลนีโญอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยรักษาเสถียรภาพของราคาข้าวในตลาด นอกเหนือจากการที่หน่วยงาน BULOG ดำเนินการรักษาเสถียรภาพด้านอุปทานและราคาสินค้าอาหาร โดยในปี 2566 มีครัวเรือนผู้รับผลประโยชน์อยู่ที่ 21.35 ล้าน และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 เป็นต้นไป จะเพิ่มเป็น 22 ล้านครัวเรือน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8

ที่มา: หน่วยงาน BULOG วันที่ 12 ธันวาคม 2566 และวันที่ 14 ธันวาคม 2566

กระทรวงเกษตรเร่งสร้างอ่างเก็บน้ำ เพื่อเก็บน้ำใช้ในภาคการเกษตรช่วงฤดูฝน

เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2566 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เปิดเผยว่า ปรากฏการณ์ที่อุณหภูมิเพิ่มขึ้นผิดปกติส่งผลให้เกิดภัยแล้ง ถือเป็นบทเรียนสำคัญของภาคการเกษตรของอินโดนีเซีย ดังนั้น เมื่อเริ่มเข้าสู่ฤดูฝน กระทรวงเกษตรกำลังดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งหนึ่งในมาตรการคือการสร้างแหล่งเก็บน้ำเพื่อการเกษตร โดยมีโครงการ UPLAND Project ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานที่จะช่วยให้เกษตรกรสามารถมีอ่างเก็บน้ำได้ตลอดช่วงฤดูฝน โดยเกษตรกรจะไม่ต้องกังวลเรื่องการขาดแคลนน้ำอีกต่อไป ปรากฏการณ์เอลนีโญจะเป็นหนึ่งในบทเรียนด้านเกษตรกรรม เพราะไม่ได้เพียงส่งผลกระทบต่ออินโดนีเซียเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ขาดแคลนอาหารคุกคามไปทั่วโลก

โครงการ UPLAND ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือระหว่างธนาคารเพื่อการพัฒนาอิสลาม (Islamic Development Bank: IsDB) และกองทุนระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม (The International Fund for Agricultural Development: IFAD) ทั้งนี้ นอกจากการสร้างอ่างเก็บน้ำแล้ว ยังดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ เพื่อช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรของอินโดนีเซีย ซึ่งปัจจุบันมีการดำเนินงานอยู่ใน 13 อำเภอ และมีการบูรณาการแนวคิดตั้งแต่ต้นน้ำ (ในฟาร์ม) ไปจนถึงหลังการเก็บเกี่ยว (นอกฟาร์ม)

นาย Ali Jamil อธิบดีกรมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกการเกษตร (Directorate General of Agricultural Infrastructure and Facilities: PSP) กระทรวงเกษตร กล่าวว่า โครงการ UPLAND รวมถึงการฟื้นฟูโครงข่ายระบบชลประทานในแปลงนาเพื่อรองรับฤดูแล้ง การชลประทานแบบสูบน้ำ/การวางท่อและอุปกรณ์เสริม การใช้น้ำบาดาล เชื้อนคูน้า และการจัดเก็บระยะยาว เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตผลผลิตต่อไปได้ ซึ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการชลประทานทุกครั้งจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนด เช่น อิงตามผลการสำรวจ การสอบสวน และการออกแบบ โดยทีมงานด้านเทคนิคมีแผนที่ภูมิสารสนเทศสถานที่และแหล่งน้ำ ตลอดจนกลไกความช่วยเหลือตามโครงการแผนงานประจำปีและงบประมาณและแผนการจัดซื้อจัดจ้าง

จากข้อมูลล่าสุดมีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำหรือเขื่อนอยู่ใน 10 เขตการปกครองได้แก่ 1) โครอนทาร์ 5 แห่ง 2) เลอบัก 6 แห่ง 3) ลอมบอกตะวันออก 11 แห่ง 4) มาเกอลัง 10 แห่ง 5) บันจาเนอการา 1 แห่ง 6) มาล็ง 3 แห่ง 7) มินาฮาซาใต้ 10 แห่ง 8) ซูบิง 13 แห่ง 9) ซูเมอเนป 44 แห่ง และ 10) ตาลิกมาลายา 8 แห่ง นอกจากนี้ โครงการ UPLAND ยังช่วยเหลือเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานถนนในฟาร์ม เครื่องมือ และเครื่องจักรทางการเกษตร รวมถึงอุปกรณ์แปรรูปหลังการเก็บเกี่ยว โดยสรุปผลการดำเนินงานล่าสุดโครงการ UPLAND ได้สร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการชลประทาน ซึ่งประกอบด้วย การทำคันดิน (Terracing) ขนาด 457 เฮกตาร์ อ่างเก็บน้ำ/เขื่อน 111 แห่ง แอ่งกักเก็บน้ำ 100 เฮกตาร์ ระบบชลประทาน 1,974 เฮกตาร์ ทางชลประทาน 118 กิโลเมตร และการวางท่อ 257 ยูนิท

ที่มา : หนังสือพิมพ์ Tempo วันที่ 13 ธันวาคม 2566

4 อุปสรรคสู่ความมั่นคงอาหาร

เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2566 ในการประชุมประสานงานการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภาวะวิกฤตอาหารแห่งชาติประจำปี 2566 จัดขึ้นโดยสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency: Bapanas) นาย Nyoto Suwignyo รองผู้อำนวยการฝ่ายความไม่มั่นคงทางอาหารและโภชนาการ กล่าวว่า รัฐบาลอินโดนีเซียยังคงพยายามอย่างต่อเนื่องในการลดพื้นที่เสี่ยงต่อความไม่มั่นคงทางอาหาร ซึ่งในปี 2567 ลดลงเหลือ 61 พื้นที่ จาก 72 พื้นที่ในปี 2565 โดยมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญกับความท้าทาย 4 ประการ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงชนิดพืชในการเพาะปลูก การลดลงของผลผลิตพืชอาหาร การฟื้นฟูเกษตรกรใช้เวลานานขึ้น และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ความพยายามของรัฐบาลในการลดพื้นที่เสี่ยงต่อความไม่มั่นคงทางอาหารได้มีการริเริ่มโดยสำนักงานอาหารแห่งชาติผ่านโครงการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภาวะวิกฤตทางอาหารในระดับภูมิภาค ภายใต้กฎข้อบังคับสำนักงานอาหารแห่งชาติ ฉบับที่ 19/2023 ซึ่งแต่ละภูมิภาคจะสามารถเอาชนะปัญหาวิกฤตทางอาหารได้อย่างอิสระด้วยเหตุนี้ แผนที่ความมั่นคงทางอาหารและความเปราะบาง (Food Security and Vulnerability Atlas: FSVA) จึงจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงอาหารสำรองของรัฐบาลในระดับภูมิภาคและอาหารของชุมชนต้องได้รับการพัฒนาและเพิ่มปริมาณ โดยรัฐบาลระดับภูมิภาคจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจเสมอว่า อาหารที่มีอยู่ในพื้นที่ของตนนั้นเพียงพอ หากขาดแคลนให้พยายามเพิ่มทั้งจากภายในหรือนอกภูมิภาค

ผลจากการสำมะโนการเกษตรปี 2566 แสดงให้เห็นถึงปัญหาเหล่านี้ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 - 2566) จำนวนพื้นที่ทำนาลดลง 648,800 เฮกตาร์ จาก 7.7 ล้านเฮกตาร์ เป็น 7.1 ล้านเฮกตาร์แสดงให้เห็นว่า นาข้าวประมาณ 130,000 เฮกตาร์ต่อปีถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่นอกภาคเกษตรกรรม ผลผลิตข้าวของประเทศมีแนวโน้มลดลง ในปี 2563 และ 2565 ผลผลิตลดลงเหลือ 5.4 ตันต่อเฮกตาร์ และ 5.24 ตันต่อเฮกตาร์ ตามลำดับ รวมทั้งในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เกษตรกรในอินโดนีเซียมีอายุมากขึ้น สัดส่วนของเกษตรกรที่มีอายุ 55 - 64 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20.01 ในปี 2556 เป็นร้อยละ 23.3 ในปี 2566 และสัดส่วนของเกษตรกรที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไปก็เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.75 เป็นร้อยละ 16.15

ในโอกาสเดียวกัน นาย Ardhasena Sopaheluwakan รองผู้อำนวยการด้านภูมิอากาศของสำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา และธรณีฟิสิกส์ (Agency for Meteorology Climatology and Geophysics: BMKG) กล่าวว่า ในช่วงต้นปี 2567 สภาพอากาศของอินโดนีเซียคาดว่าจะกลับสู่ภาวะปกติ ปรากฏการณ์เอลนีโญจะยังคงเกิดขึ้นจนถึงเดือนมีนาคม 2567 แต่ผลกระทบเริ่มบรรเทาตั้งแต่ปลายเดือนพฤศจิกายน 2566 เนื่องจากอินโดนีเซียเข้าสู่ฤดูฝน อย่างไรก็ตาม ในอนาคตต้องมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อช่วงเวลาของฤดูฝนและการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกซึ่งจะเป็นความท้าทายสำหรับความมั่นคงทางอาหาร

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 14 ธันวาคม 2566

อินโดนีเซียนำเข้าสินค้าโภคภัณฑ์กว่า 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2566 นาย Pudji Ismartini รองผู้อำนวยการฝ่ายสถิติการจัดจำหน่ายและบริการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (Badan Pusat Statistik: BPS) ตั้งข้อสังเกตว่า อินโดนีเซียมีการนำเข้าสินค้าโภคภัณฑ์ 4 รายการ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด น้ำตาล และเนื้อวัว ในช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2566 มีมูลค่าสูงถึง 5 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือ 76.44 ล้านล้านรูเปย์ โดยการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในเดือนพฤศจิกายน 2566 โดยอยู่ที่ร้อยละ 10.3 ต่อเดือน หรือร้อยละ 19.82 ต่อปี คิดเป็น 2,010 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้การนำเข้าสินค้าในปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.62 สู่ระดับ 19,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การนำเข้าสินค้าโภคภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่มาจากการนำเข้าสินค้าอาหารเป็นหลัก ในปีนี้ (มกราคม-พฤศจิกายน 2566) อินโดนีเซียนำเข้าข้าว 2.53 ล้านตัน มูลค่ากว่า 1,450 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 22.08 ล้านล้านรูเปย์โดยนำเข้ามากที่สุดในช่วงเดือนตุลาคม 312,000 ตัน และเดือนพฤศจิกายน 433,000 ตันข้าวจากประเทศไทยและเวียดนาม ครองส่วนแบ่งการนำเข้าในปีนี้ด้วยสัดส่วนร้อยละ 45.27 และ 41.49 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าจากปากีสถาน คิดเป็นร้อยละ 7.1

นอกจากนี้ มีการนำเข้าน้ำตาลในปริมาณถึง 4.55 ล้านตัน มูลค่า 2.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 38.68 ล้านล้านรูเปย์ โดยนำเข้าจากประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.82 ตามด้วยบราซิล ร้อยละ 24.85 และออสเตรเลีย ร้อยละ 18.94 และนำเข้ามากที่สุดในเดือนมีนาคม 2566 จำนวน 663,000 ตัน ในขณะที่เดือนพฤศจิกายน 2566 มีการนำเข้าเพียง 465,000 ตัน นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังนำเข้าข้าวโพดจำนวน 872,000 ตัน มูลค่า 276 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 4.28 ล้านล้านรูเปย์ ส่วนใหญ่นำเข้าจากอาร์เจนตินา ร้อยละ 53.88 บราซิล ร้อยละ 43.49 และสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 1.44 และนำเข้าเนื้อวัว 214,000 ตัน มูลค่า 753.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 11.5 ล้านล้านรูเปย์ ซึ่งนำเข้าจากอินเดีย ร้อยละ 42.57 ออสเตรเลีย ร้อยละ 44.22 และสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 8.33

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kata Data วันที่ 15 ธันวาคม 2566

วัตถุดิบในอุตสาหกรรมยางลดลง กระทบการส่งออก

นาย Azis Pane ประธานกรรมการสภายางอินโดนีเซีย (Dewan Karet Indonesia: Dekarindo) เปิดเผยว่า ในปี 2566 มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยางอย่างน้อย 9 แห่ง บนเกาะสุมาตราที่เลิกกิจการเนื่องจากผลผลิตมีปริมาณลดลง ทำให้ชาวสวนยางใน จ.สุมาตราใต้ จ.เรียว จ.สุมาตราเหนือ และ จ.อาแจห์ ได้เปลี่ยนพื้นที่สวนยางไปปลูกพืชชนิดอื่นๆ ทดแทน ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา

อุปทานวัตถุดิบยางในปัจจุบันลดลงร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปี 2565 สำนักงานสถิติแห่งชาติ (Badan Pusat Statistik: BPS) ระบุว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) จากอุตสาหกรรมยาง สิ้นค้ายาง และพลาสติก ไตรมาสที่ 2/2566 มีมูลค่า 15.85 ล้านล้านรูเปียห์ ในขณะที่สัดส่วนต่อ GDP ของประเทศลดลงคิดเป็นร้อยละ 7.18 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งมีมูลค่า 16.6 ล้านล้านรูเปียห์

การขาดแคลนวัตถุดิบยางพาราเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกสินค้ายางพาราไปยังประเทศต่างๆ อาทิ อินเดีย โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า ในเดือนตุลาคม 2566 อินโดนีเซียส่งออกรายพารา HS 40 ไปยังอินเดีย มูลค่า 201.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้าที่อยู่ที่ 217.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งนาย Agus Gumiwang Kartasasmita รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เปิดเผยว่าอุปสรรคประการหนึ่งในการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางพาราไปยังอินเดียที่กำลังเกิดขึ้น คือแหล่งวัตถุดิบยางในประเทศลดลงทุกปี เนื่องจากราคารายางในตลาดโลกที่ตกต่ำ โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้สนับสนุนหน่วยงานและสถาบันที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคลุยก์ เพื่อเพิ่มการผลิตวัตถุดิบยาง พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราในประเทศเพื่อเพิ่มมูลค่าให้สูงกว่าการผลิตที่ขงพาราขึ้นกลาง ทั้งนี้ ปัจจุบันอินโดนีเซียมีกำลังการผลิตที่ไม่ได้ใช้งานถึง 3 ล้านตัน

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Bisnis วันที่ 18 - 19 ธันวาคม 2566

รัฐบาลอินโดนีเซียอาจกลับมาอนุญาตส่งออก ตัวอ่อนกึ่งليبสเตอร์อีกครั้ง

เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2566 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้เข้าร่วมการประชุมระดับชาติว่าด้วย “การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน” ณ โรงแรม Ritz Carlton ณ กรุงเทพมหานคร ได้เปิดเผยว่า รัฐบาลกำลังพิจารณาการเปิดให้มีการส่งออกตัวอ่อนของกึ่งลิปสเตอร์อีกครั้งภายใต้เงื่อนไขที่เข้มงวดมากขึ้น ปัจจุบันรัฐบาลกำลังอยู่ระหว่างการศึกษาคำขอเกี่ยวกับการส่งออกตัวอ่อนของกึ่งลิปสเตอร์คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปีหน้า นอกจากนี้ รัฐบาลต้องการให้โยบายการส่งออกในครั้งนี้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ดังนั้น จึงได้กำหนดให้ประเทศที่ต้องการนำเข้าตัวอ่อนของกึ่งลิปสเตอร์ต้องมาลงทุนหรือเพาะเลี้ยงกึ่งลิปสเตอร์ในอินโดนีเซียเป็นอันดับแรก

ก่อนหน้านี้ นโยบายการส่งออกตัวอ่อนของกึ่งลิปสเตอร์เคยถูกสั่งห้ามโดยนาง Susi Pudjiastuti อดีต สมว. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ที่ดำรงตำแหน่งในช่วงปี 2557 – 2562 อ้างอิงกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 1/2015 และ ฉบับที่ 56/2016 เนื่องจากการค้าตัวอ่อนที่มากเกินไป ทำให้จำนวนกึ่งลิปสเตอร์ที่จับได้ในทะเลลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงอนุญาตให้จับได้เฉพาะกึ่งลิปสเตอร์ที่โตเต็มวัยเท่านั้น โดยการจับสัตว์น้ำเกินขนาดไม่ได้เกิดขึ้นกับกึ่งลิปสเตอร์เท่านั้น แต่รวมถึงสัตว์น้ำอื่นๆ ด้วย รวมทั้งมีเรือประมงต่างชาติลักลอบจับสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น จึงมีมาตรการจมนเรือประมงที่มัลกลอบทำการประมงในน่านน้ำอินโดนีเซียด้วยเช่นกัน

แต่หลังจากที่นาง Susi พ้นจากระยะได้มีการเปิดให้มีการส่งออกตัวอ่อนของกึ่งลิปสเตอร์อีกครั้ง โดยนาย Edhy Prabowo ที่ดำรงตำแหน่ง สมว. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ในช่วงปี 2562 - 2563 ซึ่งการอนุญาตให้ส่งออกตัวอ่อนของกึ่งลิปสเตอร์ในครั้งนั้น ทำให้คณะกรรมการปราบปรามการทุจริตระบุว่า นาย Edhy เป็นผู้ต้องสงสัยในคดีการติดสินบนที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต ธุรกิจ และ/หรือการจัดการการประมงหรือสินค้าสัตว์น้ำอื่นๆ ในปี 2563 หลังจากนั้น ประธานาธิบดี Joko Widodo จึงได้แต่งตั้งนาย Sakti Wahyu Trenggono ให้ดำรงตำแหน่ง สมว. กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2563 หลังจากเข้ารับตำแหน่ง สมว. Trenggono เปิดเผยว่า ประธานาธิบดีอนุญาตให้มีการประเมินโยบายการจัดการการส่งออกตัวอ่อนของกึ่งลิปสเตอร์ได้อีกครั้ง

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Tempo วันที่ 19 ธันวาคม 2566

กระทรวงเกษตรยืนยันความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบ SIZE

เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2566 นาย Harvick Hasnul Qolbi รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ได้เข้าร่วมงานเปิดตัวระบบ Zoonoses and Emerging Infectious Diseases หรือ SIZE ที่จัดขึ้น ณ กระทรวงการพัฒนามนุษย์และวัฒนธรรม ได้กล่าวว่า กระทรวงเกษตรมีความยินดีที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบข้อมูลโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนและโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (The National Zoonoses and Emerging Infectious Diseases: SIZE) ผ่านทางแอปพลิเคชัน Isikhnas ที่พัฒนามาตั้งแต่ปี 2556 โดยใช้แนวทาง One Health ในการเสริมสร้างความร่วมมือและความเข้มแข็งในแต่ละสาขาที่ดำเนินการไปพร้อมๆ กัน

นอกจากนี้ SIZE ยังเป็นระบบข้อมูลบูรณาการแบบเรียลไทม์และดำเนินการโดยได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่วนสาธารณสุข สุขภาพสัตว์ และสุขภาพสัตว์ป่า ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์โรคติดต่อได้แบบเรียลไทม์ เพื่อช่วยให้สามารถตรวจพบโรคตั้งแต่ระยะแรก การรายงานล่วงหน้า และการแก้ปัญหา โดย SIZE เชื่อมโยงระบบเฝ้าระวังสุขภาพ 3 ระบบ ใน 3 หน่วยงาน ได้แก่ 1) Early Awareness and Response System กระทรวงสาธารณสุข 2) ระบบข้อมูลสุขภาพสัตว์บูรณาการแห่งชาติ กระทรวงเกษตร และ 3) ระบบข้อมูลสุขภาพสัตว์ป่า กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ ซึ่งทั้ง 3 กระทรวงข้างต้นได้รับรองถึงความพร้อมในการดำเนินการระบบ SIZE เพื่อจัดการโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนและโรคติดต่ออุบัติใหม่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น กระทรวงการพัฒนามนุษย์และวัฒนธรรมได้มอบรางวัลให้กับกระทรวงเกษตร กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ และกระทรวงการสื่อสารและสารสนเทศสำหรับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบ SIZE และหวังว่า SIZE จะทำหน้าที่เป็นผู้บูรณาการที่สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และคล่องตัวมากขึ้นในการตอบสนองต่อกรณีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโรคจากสัตว์สู่คน

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 19 ธันวาคม 2566

อินโดนีเซียเล็งนำเข้าข้าว 2 ล้านตันจากไทยปีหน้า

เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2566 ที่ประชุม Indonesia Economic Outlook 2023 หัวข้อ The Bright Spot in Asia ซึ่งจัดขึ้นที่โรงแรม St. Regis กรุงจาการ์ตา ประธานาธิบดี Joko Widodo ได้เปิดเผยว่า ในช่วงการเยือนประเทศญี่ปุ่นเพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดรำลึก 50 ปีแห่งมิตรภาพและความร่วมมืออาเซียน - ญี่ปุ่น (The 50th Year Commemorative Summit of ASEAN-Japan Friendship and Cooperation) ระหว่างวันที่ 17 - 18 ธันวาคม 2566 ว่าได้อนุญาตให้นำเข้าข้าวจากประเทศไทย โดยรัฐบาลอินโดนีเซียได้ส่งจดหมายอย่างเป็นทางการเพื่อขอซื้อข้าวจากประเทศไทยจำนวน 2 ล้านตัน เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2566 เพื่อเพิ่มสต็อกข้าวสำรองรัฐบาล

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Badan Pusat Statistik: BPS) อินโดนีเซียนำเข้าข้าวจากประเทศไทยมากที่สุดถึง 2 ล้านตัน มูลค่า 1,100 ล้านเหรียญสหรัฐ และอันดับ 2 จากเวียดนาม อย่างไรก็ตาม ปริมาณข้าวที่นำเข้าไม่ได้เป็นเพียงข้าวคุณภาพปานกลางเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้าวชนิดพิเศษที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมหรือร้านอาหาร

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่อันดับ 2 ของโลก โดยตั้งเป้าการส่งออกข้าวไว้ที่ 8 ล้านตันภายในปีนี้ที่เพิ่มขึ้นจากเป้าหมายเดิม ซึ่งตลอดช่วงเดือนมกราคม - ตุลาคม 2566 ประเทศไทยส่งออกข้าวได้ 6.9 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 19 และ 22 ธันวาคม 2566

กระทรวงกิจการทางทะเลฯ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตามแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง โดยนาย Budi Sulistiyo อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง เปิดเผยว่า ปัจจุบันกระทรวงกิจการทางทะเลฯ อยู่ระหว่างเตรียมกลยุทธ์หลายประการเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมงตามแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ซึ่งรวมถึงการกำหนดมาตรฐาน นวัตกรรมและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์การตรวจสอบย้อนกลับและห่วงโซ่ความเย็น การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ปลาสวยงาม การเพิ่มขีดความสามารถทางธุรกิจการบริการทางการเงินและการลงทุน ตลอดจนการส่งเสริมการขายและการตลาด

หนึ่งในกลยุทธ์คือการสร้างสรรคผลิตภัณฑ์คุณภาพและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากลและครองตลาดภายในประเทศ และกลยุทธ์ต่อไปคือการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ราคาคงที่และสมเหตุสมผล ตลอดจนการนำระบบห่วงโซ่ความเย็นและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ เกิดความเชื่อมโยงกันและสามารถแข่งขันในตลาดได้

รวมทั้งกลยุทธ์ที่สำคัญที่สร้างความภาคภูมิใจในผลิตภัณฑ์ของอินโดนีเซีย ในขณะเดียวกันก็ช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย ซึ่งจะดำเนินการกิจกรรม 1) Indonesian Tuna Year 2024 2) Official Archipelago Jewelry Pearls และ 3) Geographical Indication Certification สำหรับปลาสวยงามของอินโดนีเซีย นาย Budi เชื่อว่า ผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ โดยในปี 2572 ได้ตั้งเป้าหมายมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมงไว้ที่ 8,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมูลค่าการค้าภายในประเทศอยู่ที่ 796.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2566 นาย Budi พร้อมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกว่า 300 ราย ได้ร่วมหารือ Focus group และร่วมสนทนาในเชิงลึกหลายประเด็น เช่น ด้านโลจิสติกส์ ปลาสวยงาม ไข่มุก กุ้งสาหร่าย และปลาตู้ พร้อมทั้งขอให้ทุกฝ่ายช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและประมง โดยกล่าวว่า โลกใต้ทะเลจะมีสุขภาพดีหากทุกฝ่ายร่วมขจัดขยะพลาสติก

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 27 ธันวาคม 2566

ผลผลิตยางลดลง เหตุจากโรคระบาดและราคาตกต่ำ

เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2567 นาย Azis Pane ประธานกรรมการสภายางอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Council: Dekarindo) เปิดเผยว่า การผลิตยางธรรมชาติที่ลดลงนั้นเกิดจากการที่เกษตรกรชาวสวนยางพาราจำนวนมากกำลังเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราไปปลูกปาล์มน้ำมัน อ้อย และสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ อย่างกว้างขวาง เนื่องจากราคายางที่ตกต่ำ อย่างเช่นพื้นที่สวนยางพาราในเมืองเมดาน จ. สุมาตราเหนือ ขณะนี้ถูกตัดโค่นและหันไปปลูกปาล์มน้ำมันแทน

นอกจากนี้ การระบาดของใบร่วง (Pestalotiopsis sp) ซึ่งเกิดขึ้นกับสวนยางกว่า 500,000 เฮกตาร์ ส่งผลให้ผลผลิตยางของอินโดนีเซียลดลงถึงร้อยละ 30 นำไปสู่การขาดแคลนวัตถุดิบในการแปรรูปยางพารา ทำให้ต้องมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี สถานการณ์นี้ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราท่างานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ โดยปัจจุบันอัตรากำลังการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมยางครัมอยู่ที่ร้อยละ 40.2 ส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราต้องปิดตัวลง 46 แห่งจากทั้งหมด 152 แห่งในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา หากรัฐบาลไม่ช่วยแก้ไขปัญหานี้และเข้ามาสนับสนุนอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราในประเทศอย่างจริงจัง อุตสาหกรรมยางพาราก็จะมีความกดดันเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประเทศคู่แข่งอื่นๆ มีการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราในประเทศมากขึ้น อาทิ มาเลเซีย เวียดนาม ประเทศในแอฟริกาและละตินอเมริกา เป็นต้น

จากข้อมูลสมาคมผู้ผลิตยางอินโดนีเซีย (Indonesian Rubber Association: Gapkindo) การผลิตยางธรรมชาติของประเทศในปี 2566 คาดว่าจะอยู่ที่ 2.25 ล้านตัน ลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าอยู่ที่ 2.65 ล้านตัน ในขณะที่เดียวกันการส่งออกลดลงจาก 2.08 ล้านตันในปี 2565 เหลือเพียง 1.76 ล้านตันภายในสิ้นปี 2566 นอกจากนี้ มูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติที่คาดว่าจะสูงถึง 2.51 พันล้านเหรียญสหรัฐในปี 2566 ลดลงเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกในปี 2560 อยู่ที่ 5.58 พันล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงเกือบร้อยละ 50 เนื่องจากราคายางมีความผันผวนซึ่งมีแนวโน้มทยอยปรับลดลง

ที่มา: เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ วันที่ 28 ธันวาคม 2566

ปาล์มน้ำมันช่วยลดผลกระทบเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

อินโดนีเซียเป็นหนึ่งในเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรรายใหญ่ของโลก รวมถึงอุตสาหกรรมสวนปาล์มน้ำมันที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ดังนั้นเพื่อให้เกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างการจัดการพื้นที่เพาะปลูกและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียเชื่อว่า พื้นที่เพาะปลูกสินค้าเกษตรจะดำเนินต่อไปอย่างยั่งยืน แต่ต้องมีความร่วมมือระหว่างเกษตรกรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงขึ้น และให้แน่ใจว่า มีวัตถุดิบในการเพาะปลูกที่มีคุณภาพ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศให้ปราศจากการปล่อยก๊าซคาร์บอนอย่างแท้จริง

นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจกล่าวว่า สวนปาล์มน้ำมันในฐานะหนึ่งในสินค้าโภคภัณฑ์ชั้นนำที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย จำเป็นต้องมีความพยายามในการทำความเข้าใจและประเมินการกักเก็บคาร์บอนของพืชอย่างถี่ถ้วน และเพิ่มประสิทธิภาพบทบาทของสวนปาล์มน้ำมันให้เหมาะสมเพื่อช่วยชะลอผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะต้องดำเนินการทันทีเนื่องจากเป็นขั้นตอนสำคัญในการกำหนดนโยบายที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2566 กระทรวงเกษตรได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ Plantation Subsector BIOCF-ISFL 2023 โดยกรมพืชเศรษฐกิจอยู่ระหว่างดำเนินการโครงการริเริ่มกองทุนไบโอคาร์บอนเพื่อภูมิทัศน์ป่าไม้ที่ยั่งยืน (Biocarbon Fund Initiative for Sustainable Forest Landscape: BioCF-ISFL) ปี 2566 เพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในภาคการเพาะปลูก และบรรเทาการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเป็นสนับสนุนความพยายามในการอนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค

ในโอกาสเดียวกัน นาย Hendratmojo Bagus ผู้อำนวยการกองคุ้มครองพื้นที่เพาะปลูกกล่าวว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นข้อกังวลระดับโลก อินโดนีเซียหวังว่ากิจกรรมนี้จะช่วยให้เห็นภาพที่ครอบคลุมถึงคุณประโยชน์เชิงบวกของสวนปาล์มน้ำมันในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสามารถใช้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนและแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่เฉพาะเจาะจงในส่วนของ การเพาะปลูกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นข้อมูลในการเตรียมโครงการสำหรับกิจกรรมในปีถัดไป เพื่อให้สามารถพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ในการตอบสนองต่อความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อมที่ซับซ้อนมากขึ้น

ที่มา: กรมเศรษฐกิจพืชสวน วันที่ 29 ธันวาคม 2566

กระทรวงเกษตรฯ กำหนดทิศทางนโยบายปี 2567 พร้อมรับวิกฤตอาหารโลก

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียมุ่งมั่นที่จะรักษาความมั่นคงทางอาหาร ท่ามกลางภัยคุกคามอย่างต่อเนื่องจากวิกฤตอาหารโลกและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรง ไม่เพียงแต่เรื่องของการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรเท่านั้น แต่การรักษาเสถียรภาพของราคาอาหารในตลาดถือเป็นความท้าทายสำหรับภาคเกษตรในปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ กระทรวงเกษตรจึงกำหนดทิศทางของนโยบายการพัฒนาการเกษตรโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติ (Sumber Daya Alam: SDA) และทรัพยากรบุคคล (Sumber Daya Manusia: SDM) ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เครื่องจักร และองค์กรตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรตั้งเป้าภายใน 1 ปี ของวาระการดำรงตำแหน่งคือการเสริมสร้างการผลิตสินค้าเชิงกลยุทธ์ต่างๆ เช่น ข้าวและข้าวโพด ลดการนำเข้า สามารถพึ่งพาตนเองได้

ซึ่ง รมว. Amran แสดงความเชื่อมั่นว่า ในอีก 2 -3 ปีข้างหน้า อินโดนีเซียจะประสบความสำเร็จในการพึ่งพาตนเองด้านอาหารอีกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตข้าวและข้าวโพด การเพิ่มการผลิตทางการเกษตรได้เช่นเดียวกับที่เคยทำในปี 2560 และ 2564 โดยกระทรวงเกษตรมีโครงการต่างๆ เพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ หนึ่งในนั้นคือการตั้งเป้าหมายการผลิตข้าวในปี 2567 ไว้ที่ 35 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ซึ่งผลิตได้ 31 ล้านตัน

สำหรับการบริหารทรัพยากรบุคคล กระทรวงเกษตรโดยสำนักงานส่งเสริมการเกษตรและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Agricultural Human Resources Extension and Development Agency: BPPSDMP) ยังคงดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาเกษตรกร รวมถึงผู้รับหน้าที่สอนด้านการเกษตรในภูมิภาคต่างๆ ของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะการเพิ่มการผลิตข้าวและข้าวโพด นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังได้อำนวยความสะดวกให้เกษตรกร ล่าสุดได้ยกเลิกบัตรเกษตรกรโดยให้ใช้บัตรประจำตัวประชาชนในการรับปุ๋ยอุดหนุนแทน เพื่อให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Liputan วันที่ 29 ธันวาคม 2566